

forenings 25de Regnskabsaar, omfattende Tiden fra den 1ste August 1876 til 31te Juli 1877.

Ligeledes har jeg fra Bestyrelsen for Kreditforeningen af jydsk Landeieendomsbesiddere modtaget Beretning om Foreningens Virksomhed i Regnskabsaaret 1877—78, samt Exemplarer af selve Regnskabet, og endelig har jeg fra den vestjydske Kreditforening modtaget Repræsentantforeningens Beretning om Foreningens Virksomhed i det 17de Regnskabsaar tilligemed det for Aaret fra 1ste Januar til 31te December 1877 afslagne Regnskab. Alt det saaledes fra de forskjellige Kreditforeninger og Stiftskommissioner Modtagne vil blive fremlagt i Løseverøstet paa sædvanlig Maade, og hvis nogen af de ærede Medlemmer specielt maatte interessere sig for disse Sager, ville de overfyldende Exemplarer kunne udleveres til dem.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremføttelse ved Indenrigsministeren af: a. Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge. b. Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker. c. Forslag til Lov om Bands Afledning og Afbenyttelse.

Indenrigsministeren (Steel): Med Hans Majestæt Kongens Samtykke har jeg den Ære for det høie Thing at fremsætte trende Lovforslag. Først et Forslag, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge. Af de i Aarets Løb fremkomne Andragender har der været 39, med Hensyn til hvilke Ministeriet skjønner, at de paagjældende Andragere have opfyldt de Betingelser, som stilles til dem, som skulle kunne opnaa dansk Indfødsret. Lovforslaget angaar altsaa disse 39 Personer, af hvilke efter Sædvane den langt overveieende Del er fra Tydskland, især fra Kongeriget Preussen, og fra Sverrig, henholdsvis 19 og 14, dernæst 4 fra Norge og et Par enkelte fra andre Lande.

Det næste Forslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker. Den overordentlig store Brug, som man nu gjør af Varemærker, og den store Betydning, det har for Handlende og Industridrivende at kunne sikke sig en ubeløkkende Brug af Varemærker, der adskille deres Varer fra andre af lignende Art, har fremkaldt et levende Ønske om at faae disse Forhold ordnede ved Lov. Vor Lovgivning, indeholder visse Bestemmelser angaaende Varemærker i den almindelige borgerlige Straffelovs § 278, hvis første Punktum bestemmer, at, naar Noget uberettiget anvender en Andens Varemærke for Varer af en væsentlig ringere Vækkaffenhed end dem, som det skulde betegne, saa bliver han underkastet en meget

betydelig Straf, Straf af Band og Brød, ja endog indtil 6 Aars Forbedringshusstraf. Denne Bestemmelse er imidlertid nærmest givn for at beskytte de Kjøbende mod at blive bedragne. Nærværende Lovforslag angaar ikke deslige Tilfælde, det angaar ikke Handlinger af egentlig kriminel Vækkaffenhed. Det andet Stykke i den nævnte Paragraf bestemmer, at, naar Noget anbringer fremmede Varemærker paa Varer, der ikke ere af væsentlig ringere Vækkaffenhed, saa kan han straffes med Bøder af indtil 100 Daler, nu 200 Kroner, og angaar for saa vidt ogsaa det, som nærværende Lov siger til, nemlig en Beskyttelse for Benyttelsen af Varemærker. Men den nævnte Bestemmelse er ikke fuldt tilfredsstillende, den er ikke i alle Henseender praktisk, fordi det under Forfølgelsen af en Sag om uberettiget Benyttelse af et Varemærke som oftest kan være overnaade vanskeligt for paagjældende Sagsøger at tilveiebringe Bevis for, at en Anden har benyttet et Varemærke uberettiget. For at opnaa Betryggelse i saa Henseende, er det fornødent, at Loven ikke alene anviser en formel Vei, hvorved Paagjældende kan erholde en ubeløkkende Ret til Benyttelse af Mærket, men tillige, at han der igjennem sikkes Bevis for, at en saadan Ret er til Stede. Det er Opnaelsen deraf, der tilfugtes gjennem nærværende Lovforslag. Grossererforeningens Komite har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at det var af stor Vigtighed for Handlende og Industridrivende, at der kunde tilveiebringes en Sikkring for en ubeløkkende Benyttelse af deres Varemærker i Ulandet, og da det i jeg tror næsten alle Lovgivninger angaaende dette Æmne i fremmede Stater er gjort til en Betingelse for, at fremmede Undersaatter kunne opnaa Beskyttelse for deres Varemærker der, at en lignende Beskyttelse kan sikkes dem i paagjældende Fremmedes Fædreland, er det deraf klart, at det ogsaa i den Henseende har sin overordentlige Betydning, at dette Forhold bliver ordnet. Derved ville begrundede og stærke Ønsker ske Fyldest, og derved vil der tillige opnaas en Sikkerhed for Publikum mod at blive ført bag Lyset ved falske eller eftergjorte Varemærker. — Ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag er der væsentligst taget Hensyn til den tydske Lovgivning for 1874 angaaende dette Æmne, og saa vel Kjøbenhavns Magistrat som Industriforeningen, Grossererforeningens og det Landøkonomiske Selskab have været hørt angaaende Lovforslaget og have været enige om, at der er stor Trang til en Lov paa dette Omraade, lige som de i det Væsentlige have været enige om Indholdet af Lovforslaget. Det angaar iøvrigt ikke blot de egentlige figurlige Varemærker, men ogsaa de Varemærker, som bestaa i paagjældende Handlendes eller Industridrivendes Navn eller i Egenommens Navn og det Sted, hvor det paagjældende Produkt bliver tilvirket eller i det paagjældende Huses Firmanavn. Den Beskyttelse, som nærværende Lov giver, er fælles baade for